

เอกสารสาร

Evaluation of a prototype dengue-1 DNA vaccine in a Phase 1 clinical trial

Beckett CG, Tjaden J, Burgess T, Danko JR, Tamminga C, Simmons M, Wu SJ, Sun P, Kochel T, Raviprakash K, et al. Evaluation of a prototype dengue-1 DNA vaccine in a Phase 1 clinical trial. Vaccine 2011 Jan 29; 29(5): 960-8

เรื่องย่อ

โรคไข้เลือดออกมีสาเหตุสำคัญจากการติดเชื้อไวรัสเดิงกี (dengue virus, DENV) โดยมีถุงลายเป็นพาหะนำโรค ในปัจจุบันมีผู้ติดเชื้อไวรัสเดิงกีปีละมากกว่า 50 ล้านคนทั่วโลก ซึ่งประมาณ 50,000 รายนั้นจะพัฒนาเป็นโรคไข้เลือดออกชนิดรุนแรงได้ เชื้อไวรัสเดิงกีนั้น มีถึง 4 สายพันธุ์ (DENV-1, 2, 3, 4) เมื่อมีการติดเชื้อไวรัสชนิดใดจะสามารถป้องกันไวรัสเฉพาะชนิดนั้นได้ลดลงชีวิตแต่ไม่สามารถป้องกันการติดเชื้อซ้ำโดยไวรัสเดิงกีชนิดอื่น พบร้าประมาณ 5 - 10% ของคนที่ติดเชื้อซ้ำ (secondary dengue infection) จะมีความรุนแรงของโรคมากยิ่งขึ้น (severe dengue hemorrhagic fever, DHF) เช่น เลือดออก, หื้อกัด, อวัยวะล้มเหลว และอาจจะเสียชีวิตได้

ในปัจจุบันยังไม่มีวัคซีนสำหรับป้องกันโรคไข้เลือดออก การพัฒนาวัคซีนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออกนั้นมีหลายวิธี แต่มีเพียงไม่กี่ชนิดที่สามารถผ่านไปถึงขั้นตอนในการทดสอบประสิทธิผลในมนุษย์ (Clinical study) ปัจจุบันวัคซีนที่กำลังทดสอบประสิทธิภาพใน clinical trial phase ได้แก่ live attenuated dengue vaccines, live chimeric vaccines และ protein-based หรือ recombinant vaccines สำหรับการศึกษาที่เป็นครั้งแรกของวัคซีนชนิด nucleic acid-based dengue vaccines (DNA vaccine) ที่ได้รับการทดสอบประสิทธิภาพในมนุษย์ หลังจากที่วัคซีนดังกล่าวได้ผ่านการทดสอบ

ประสิทธิภาพทั้งในหนู และลิง (Pre-clinical studies) และพบว่าสามารถกระตุ้นให้มีการสร้าง neutralizing antibody ต่อเชื้อไวรัสเดิงกีขึ้นมาได้

การพัฒนาดีเอ็นเอวัคซีนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออก จะมุ่งไปที่ยืนที่ควบคุมการสร้าง antigenic protein ของเชื้อไวรัสเดิงกี ซึ่งยืนที่เป็นเป้าหมายหลัก คือยืนที่กำหนดการสร้างโปรตีน pre-membrane (prM) และ envelop (E) และจากการศึกษาพัฒนาดีเอ็นเอวัคซีนของผู้วิจัยกลุ่มนี้เป็นต้นในลิง พบว่าดีเอ็นเอวัคซีนสำหรับป้องกันเชื้อไวรัสเดิงกีชื่อทายป์ 1 (DENV-1 DNA vaccine; D1ME¹⁰⁰) มีประสิทธิภาพสูงที่สุด โดยสามารถป้องกันการติดเชื้อเมื่อถูก challenge ด้วยเชื้อได้ถึง 80 - 95% เมื่อเทียบกับดีเอ็นเอวัคซีนสำหรับเชื้อไวรัสเดิงกีชื่อทายป์อื่น ๆ ดังนั้น D1ME¹⁰⁰ จึงเป็นดีเอ็นเอวัคซีนต้นแบบที่นำมาประเมินประสิทธิภาพในมนุษย์ (Phase 1 clinical trial) ในครั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะประเมินทั้งในด้านปริมาณ (dose) ความปลอดภัย (safety) และความสามารถในการกระตุ้นภูมิคุ้มกัน (immunogenicity)

อาสาสมัครที่ไม่เคยติดเชื้อไวรัสในกลุ่ม flavivirus จำนวน 22 ราย ถูกแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีความเข้มข้นของดีเอ็นเอต่ำ (low dose) 1 mg และสูง (high dose) 5 mg ซึ่งแต่ละกลุ่มจะได้รับวัคซีนโดยฉีดด้วยวิธี needle-free Biojector® 2000 เข้าทางกล้ามเนื้อ (intramuscular, IM) โดยได้รับทั้งสิ้นจำนวน 3 ครั้ง คือ ที่เวลา 0, 1 และ 5 เดือน หลังได้รับวัคซีนทุกครั้ง อาสาสมัครทั้งสองกลุ่มจะถูกเฝ้าระวังและติดตามอาการอันไม่พึงประสงค์ที่อาจเกิดขึ้น เพื่อประเมินความปลอดภัยของวัคซีน อาการส่วนใหญ่ที่พบในอาสาสมัคร ได้แก่ อาการเจ็บเล็กน้อยในบริเวณที่ฉีด (10/22, 45%), ปวดเล็กน้อยในบริเวณที่ฉีด (6/22, 27%), ปวดกล้ามเนื้อ (6/22, 27%) และรู้สึกอ่อนเพลีย (6/22, 27%) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าดีเอ็นเอวัคซีนก่อให้เกิด reactogenicity อย่างมาก และมีความปลอดภัยคงทนมาก

ในการศึกษาปริมาณ และความสามารถของตัวอินโอนการกระตุนภูมิคุ้มกันนั้น ปริมาณ neutralizing antibodies ที่ร่างกายสามารถสร้างขึ้น จะถูกตรวจวัดด้วยวิธี plaque reduction neutralization test (PRNT) พบว่า 41.6% (5/12) ของอาสาสมัครกลุ่มที่ได้รับตัวอินโอนวัคซีนความเข้มข้นสูง (5 mg) สามารถสร้าง neutralizing antibodies ต่อเชื้อไวรัสเดิงกีซีโรทัยป์ 1 ได้ โดยมีค่า plaque reduction neutralization titer at 50% reduction (PRNT50) อยู่ระหว่าง 1:11 – 1:135 (ค่า mean = 1:50) ในขณะที่อาสาสมัครกลุ่มที่ได้รับตัวอินโอนวัคซีนความเข้มข้นต่ำ (1 mg) ไม่สามารถตรวจพบ neutralizing antibodies ได้เลย นอกจากนี้ยังพบว่าปริมาณ neutralizing antibodies นั้นจะลดลงเมื่อเวลาผ่านไป แต่ยังคงตรวจพบได้จนจบการศึกษา (ที่ระยะเวลา 11 เดือนหลังได้รับวัคซีน) สำหรับการตรวจหาการตอบสนองของเซลล์ (cellular immune response, CMI) โดยการตรวจวัดระดับ IFN gamma ที่หลังออกน้ำนมเอลเม็ดเลือดขาว หลังกระตุนด้วย E proteins ของเชื้อไวรัสเดิงกีทั้ง 4 ซีโรทัยป์ ด้วยวิธี enzyme linked immunospot (ELISPOT) assays พบว่าสามารถตรวจพบ T-cell IFN gamma response ได้ทั้งในอาสาสมัครทั้งสองกลุ่ม โดยพบประมาณ 50% และ 83.3% ของอาสาสมัครในกลุ่มที่ได้รับตัวอินโอนวัคซีนความเข้มข้นต่ำ และสูง ตามลำดับ

การศึกษานี้เป็นการประเมินผลของตัวอินโอนวัคซีนสำหรับป้องกันโรคไข้เลือดออกที่ทำในมนุษย์เป็นครั้งแรก โดยแสดงให้เห็นว่าตัวอินโอนวัคซีนเป็นวัคซีนที่มีความสามารถป้องกันสูง และก่อให้เกิด reactogenicity ต่ำมาก ไม่ว่าจะในปริมาณต่ำหรือสูงก็ตาม

วิจารณ์

การศึกษานี้สรุปได้ว่าตัวอินโอนวัคซีนสำหรับป้องกันโรคไข้เลือดออกมีความสามารถป้องกันไว้ในมนุษย์เป็นครั้งแรก โดยก่อให้เกิดผลข้างเคียงน้อยมาก เมื่อเทียบกับวัคซีนรูปแบบอื่น ตัวอินโอนวัคซีนจึงเป็นทางเลือกใหม่ในการพัฒนาวัคซีน เนื่องจากมีข้อดีหลายประการเหนือกว่าวัคซีนรูปแบบอื่นหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการออกแบบ และสร้างได้ง่าย และรวดเร็ว ความคงที่ในการผลิต (reproducible) เมื่อสร้างปริมาณมาก ความคงทนและเก็บรักษาได้ง่าย และยาวนาน เนื่องจากไม่ต้องใช้ความเย็นในการเก็บรักษา และราคาถูก อย่างไรก็ตามจากการศึกษาในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าแม้ว่าตัวอินโอนวัคซีนที่ความเข้มข้นสูง (5 mg) จะสามารถกระตุนให้เกิดการสร้าง neutralizing antibodies ต่อเชื้อไวรัสเดิงกีได้ แต่ระดับ PRNT50 นั้นก็ยังไม่สูงมากนัก การฉีดตัวอินโอนวัคซีน (naked DNA vaccine) ดังเช่นในการศึกษาครั้งนี้จึงไม่เพียงพอ และแสดงให้เห็นว่าการศึกษาและพัฒนาตัวอินโอนวัคซีนในอนาคต ควรคำนึงวิธีการซ้ายเพิ่มประสิทธิภาพของตัวอินโอนวัคซีนด้วย อาทิ เช่น วิธีการนำส่งตัวอินโอนวัคซีน (delivery methods) การใช้วิธี prime-boost strategy โดยให้ตัวอินโอนวัคซีนร่วมกับวัคซีนชนิดอื่น และการให้ตัวอินโอนวัคซีนร่วมกับadjuvants ต่างๆ เป็นต้น

ชุติธร เกตุลอย

ชุติธร เกตุลอย